

Sygn. akt I Ns 248/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: stażysta Paulina Jandula

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku Banku (...) S.A.

z udziałem T. S., M. P.

o stwierdzenie nabycia spadku

postanawia:

1. stwierdzić, iż spadek po G. S. (1) z domu B., zmarłej 20 lutego 2011 roku w Ł., ostatnio zamieszkałej w Ł., na podstawie ustawy nabyli: syn T. S. i wnuczka M. P. (córka R. i J.) po 1/2 części każde z nich;
2. ustalić, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Sygn. akt I Ns 248/17

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 3 marca 2017 roku, wnioskodawca Bank (...) S.A. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej w dniu 20 lutego 2011 roku G. S. (2). Wskazano, że spadek po zmarłej przypada jej synowi T. S..

/wniosek k. 3 – 4/

W odpowiedzi na wniosek uczestnik T. S., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, przyłączył się do wniosku co do zasady, zakwestionował jednak wskazany krąg spadkobierców ustawowych. Wskazał, że do spadkobierców ustawowych G. S. (2) zaliczają się także jej wnuczka M. P. oraz nieślubny syn o imieniu R..

/odpowiedź na wniosek k. 29 - 30/

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

G. S. (2) zmarła w dniu 20 lutego 2011 roku w Ł.. W chwili śmierci była wdową, miała dwoje dzieci – T. S. i J. P.. Zmarła nie pozostawiła testamentu.

/akt zgonu k. 4, akt urodzenia k. 5, k. 40/

J. P., oraz jej córka P. P. odrzuciły w dniu 19 sierpnia 2011 roku przed notariuszem spadek po G. S. (2). Jako znane im osoby zaliczane do kręgu spadkobierców zgodnie wymieniły syna spadkodawczyni T. S. i jego dzieci, siostrę spadkodawczyni C. G. oraz córkę J. P. - małoletnią M. P..

/akty notarialne k. 102, 103/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powołanie do spadku wynika z ustawy lub z testamentu. Dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą (art. 926 § 1 i 2 k.c.) Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy sprowadzało się do prawidłowego ustalenia kręgu spadkobierców w sytuacji dziedziczenia ustawowego, jako że spadkodawczyni nie pozostawiła testamentu. Przy czym do spadkobrania ustawowego stosuje się przepisy w brzmieniu obowiązującym na dzień otwarcia spadku.

Spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy, a spadkobierca nabywa spadek z chwilą otwarcia spadku (art. 924 k.c. i art. 925 k.c.). Sąd spadku z urzędu bada, kto jest spadkobiercą. W szczególności Sąd bada czy spadkodawca nie pozostawił testamentu. (art. 670 k.p.c.). Sąd stwierdzi nabycie spadku przez spadkobierców, choćby były nimi inne osoby niż te, które wskazali uczestnicy. W postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku sąd wymienia spadkodawcę oraz wszystkich spadkobierców, którym spadek przypadł, jak również wysokość ich udziałów (art. 677 § 1 k.p.c.).

Zgodnie z art. 931 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych, jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. Jeżeli natomiast dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada jego dzieciom w częściach równych.

Zgodnie z art. 672 k.p.c. jeżeli w sprawie nie złożono zapewnienia spadkowego albo jeżeli zapewnienie lub inne dowody nie będą uznane przez sąd za wystarczające, postanowienie w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku może zapaść dopiero po wezwaniu spadkobierców przez ogłoszenie. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia o wezwaniu spadkobierców nikt nie zgłosił nabycia spadku albo zgłaszający się nie udowodnił go na rozprawie, sąd wyda postanowienie stwierdzające nabycie spadku **przez spadkobierców, których prawa zostały ustalone (art. 676 k.p.c.)**.

W odpowiedzi na wniosek oraz w zapewnieniu spadkowym uczestnik wskazał, że do kręgu spadkobierców po zmarłej zalicza się także jej syn o imieniu R.. W toku procesu Sąd mimo podjętych czynności nie zdołał zidentyfikować tej osoby i w związku z tym Sąd nie mógł ustalić, że G. S. (2) posiadała syna o takim imieniu. Po dokonaniu ogłoszeń o toczącej się sprawie nie zgłosili się żadni inni spadkobiercy oprócz osób występujących w postępowaniu.

A zatem Sąd ustalił, że G. S. (2) pozostawiła dwoje dzieci – T. S. i J. P.. J. P. skutecznie odrzuciła spadek po zmarłej. Przypadający jej udział spadkowy przypadł zatem jej córce M. P., jako że druga z jej córek – P. P. – także odrzuciła spadek. Uprawnieni do nabycia spadku do G. S. (2) są zatem jej syn T. S. i wnuczka M. P.. Zgodnie z treścią wyżej powołanego przepisu, spadek przypada im w częściach równych, tj. po połowie.

Podstawę orzeczenia o kosztach postępowania stanowił przepis art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. W przedmiotowej sprawie uczestnik przyłączył się do wniosku wnioskodawcy o stwierdzenie nabycia spadku, a jedyne rozbieżności w stanowisku dotyczyły ilości spadkobierców. Ich interesy pozostawały zatem niesprzeczne. W konsekwencji Sąd nie znalazł powodu do uwzględnienia wniosku uczestnika i odmiennej regulacji kosztów na podstawie art. 520 § 2 k.p.c.